

நீங்கள் ஏன் இங்கு

இருக்கின்றீர்கள்?

[சங்கீதங்களில் இருந்து ஒரு தீயானம்]

ஆராதனையில் பொதுவாக “மமாட்சி கர்த்தர், சாஷ்டாங்கம் செய்வோம்” அல்லது “தூய, தூய, தூய” என்பவை போன்ற பாடல்கள். தொடக்க ஜெபம்.

அறிமுகம்

சங்கீதங்களின் புத்தகத்தை ஆராதனையிலிருந்து பிரிக்க இயலாது. பொது அல்லது தனிப்பட்ட தியான வேளைகளில் பயன்படுத்துவதற்காகவே சங்கீதங்களில் பல எழுதப்பட்டன. சங்கீதங்களின் புத்தகம் யூதர்களின் பாடல் புத்தகமாக நினைக்கப்படலாம். சில சங்கீதங்கள் தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்களால் பாடப்பட்டன என்பது உறுதி (எபே. 5:19; கொலோ. 3:16; 1 கொரி. 14:26), மற்றும் இன்றும் நாம் அவற்றில் சிலவற்றைப் பாடுகிறோம் (நமது பாடல் புத்தகத்தில் உள்ள பாடல்களில் சிலவற்றுக்கு சங். 19, 23 ஆகியவை அடிப்படையாக உள்ளன). நாம் நமது தியானத்தைத் தொடங்கும் வேளையில்¹ சங்கீதங்களில் இருந்து அமைக்கப்பட்ட பாடல்களில் ஒன்றிரண்டு சரணங்களைப் பாடுவோம்; பின்பு நாம் ஆராதனை பற்றிய பாடம் ஒன்றைக் காண்பதற்குச் சங்கீதங்களுக்குச் செல்வோம்.

“துதி செலுத்திடுவோம்” அல்லது “அல்லேலூயா கர்த்தரையே ஏகமாய் துதியுங்கள்” என்பது போன்ற சங்கீதங்களிலிருந்து இயற்றப்பட்ட துதிப் பாடல் (கள்).

சிலர் நன்றி செலுத்துவதற்காக

ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

நாம் சங்கீதங்களின் புத்தகத்திற்குச் செல்லுகையில், அதில் விவரிக்கப் பட்டுள்ள பல்வேறுபட்ட உணர்வுகள் நம்மை வந்து மோதுகின்றன. மனிதன் தேவனை அணுகப் பல காரணங்கள் உள்ளன. ஆராதனையில் எப்பொழுதுமே உணர்வுகளின் பலவகைத்தன்மை நிலவுகின்றது.

சபையில் நாம் ஏதேனும் ஒரு முனையில் ஊசலாட விரும்பிச் சாய்கின்றோம். நான் ஒரு சிறுவனாக இருந்தபோது, ஆராதனைக்குச்

செல்வது என்பது சவ அடக்கத்திற்குச் செல்லுதல் போன்றது என்று எங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருந்தது (“இங்கு [கர்த்தருடைய பந்தியில்] கிறிஸ்துவின் சரீரம் உள்ளது”). ஆகவே, நாங்கள் எப்பொழுதும் எங்களின் மிகச் சிறந்த உடையை உடுத்திக் கொண்டு, மிக மிக அமைதியாக அமர்ந்திருக்கும்படி நான் போதிக்கப்பட்டேன். இன்றைய நாட்களில் நாம் ஆராதனை என்பது ஒரு கொண்டாட்டமாக உள்ளது என்றும் அது பெருமகிழ்வுடையதாக இருக்க வேண்டும் [ஒருவேளை அது உரத்த குரலுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும்] என்றும் அடிக்கடி கேள்விப்படுகின்றோம். ஆயினும் ஆராதனைக்கு வருகின்ற ஒவ்வொருவரும் [சவ அடக்கத்தில் செய்வது போல்] அழுகின்ற உணர்வுடன் வருவதில்லை, அல்லது ஆராதனைக்கு வருகின்ற ஒவ்வொருவரும் [ஒரு கொண்டாட்டத்தில் இருப்பது போல்] சிரிக்கின்ற உணர்வுடன் வருவதில்லை. பலர் தங்கள் இருதயங்களில் உள்ளவை குறித்து செயல்படுவதற்காகக் கர்த்தரின் பிரசன்னத்திற்குள் வருகின்றார்கள். ஆராதனைக்கான சட்டபூர்வமான காரணங்களின் இந்தப் பல்வகைத் தன்மையானது நம் ஆராதனைகளில் அங்கீகரிக்கப்பட - மற்றும் அனுமதிக்கப்பட - வேண்டும்.

எடுத்துக்காட்டாக, சிலர் நன்றிசெலுத்துவதற்காகத் தேவனிடம் வருகின்றார்கள். சங்கீதம் 103 ஒரு நல்ல உதாரணமாக உள்ளது. சங்கீதம் 103 சுத்தமான நன்றி செலுத்துதலாக உள்ளது. சங்கீதக்காரர் தேவனிடத்தில் ஏதொன்றையும் கேட்கவில்லை. மாறாக, அவர் “தமக்குக் கிடைத்த ஆசீர்வாதங்களை எண்ணத்” தொடங்கினார். இந்த சங்கீதம் மூன்று வகையான ஆசீர்வாதங்களுக்காகக் கர்த்தருக்கு “நன்றி” கூறுகின்றது: (1) தேவன் தனிநபருக்கு கொடுத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்காக, (2) தேவன் தமது மக்களான இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்காக, மற்றும் (3) எல்லா மனிதர்களுக்கும் தேவன் கொடுத்துள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்காக. எல்லாரும் தேவனைத் துதிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ளப் படுகின்றார்கள். இது கொண்டாட்டமாக உள்ளது!

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 103:1-14.

பின்வருவன போன்ற நன்றி கீதங்கள்: “துன்பம் உன்னைச் சூழ்ந்தலைந்து அழித்தாலும் (எண்ணிப் பார் நீ பெற்ற பேராசீர்வாதம்)” அல்லது “நன்றியால் துதிபாடு.”

சிலர் மன்னிப்பை நாடி ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

எல்லாருமே தங்கள் ஆசீர்வாதங்களை எண்ணிப் பார்ப்பதற்காகவோ அல்லது கொண்டாடவோ ஆராதனைக்கு வருவதில்லை. அவர்கள் வருவதற்குப் பிற காரணங்கள் கொண்டுள்ளார்கள். சிலர் தாவீது சங்கீதம் 51ல் செய்ததுபோல மன்னிப்பை நாடி வருகின்றார்கள். இவர்கள் பாவம் செய்தவர்களாய் குற்ற உணர்வால் கிழிக்கப்பட்டவர்களாய் வருகின்றார்கள். இவர்களைத் திரும்பவும் தேவன் ஏற்றுக்கொள்வார் என்பதை இவர்கள்

அறியவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. இவர்கள் தாங்கள் எப்படி மீளக் கட்டியெழுப்பப்பட முடியும் என்பதை அறிவது அவசியம்.

தாவீதிடத்தில் நாத்தான், “நீயே அந்த மனுஷன்” (2 சாமு. 12:7) என்று கூறிய பின்பு சங்கீதம் 51 எழுதப்பட்டது. அந்த சங்கீதத்தில் தாவீது, (1) மன்னிப்பு (2) மீளக்கட்டியெழுப்பப் படுதல் (அதாவது தேவனுடன் சரியான உறவுமுறைக்கு மீண்டும் கொண்டுவரப்படுதல்), மற்றும் (3) ஆராதனையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் ஆகியவற்றை வேண்டிக் கேட்டார்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 51:1-3, 9-12.

பின்வருவன போன்று இயேசுவின் இரத்தத்தினால் மன்னிப்பு உண்டு என்று கூறும் பாடல்கள்: “கல்வாரியில் என் பாவ பாரம் சுமந்தீர்” அல்லது “வல்லமை உண்டு, உண்டு அற்புத வல்லமை, இயேசுவின் இரத்தத்தால்.”

சிலர் ஊக்கம் இழந்து போயிருப்பதால்

ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

வருகின்றவர்களில் சிலர் ஊக்கம் இழந்து போயிருக்கின்றார்கள். பல சங்கீதங்கள், பிரச்சனைகள் நம்மை மூழ்கடிக்கும் வேளையில் நமது போராட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதை சங்கீதம் 42ம் 43ம் விவரிக்கின்றன. சங்கீதம் 42ம் 43ம் ஒன்றாய்ச் செல்லுகின்றன. இவ்விரண்டையும் நாம் கண்ணோக்குகையில் சங்கீதக்காரர் தமது ஊக்கமிழந்த நிலையை மூன்று வழிகளில் வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம்: (1) தேவன் வெகு தொலைவில் உள்ளார் என்று அவர் உணர்ந்ததால் சோர்வுற்று இருக்கின்றார். (2) அவரது வாழ்வில் பிரச்சனைகள் பெருக் கெடுத்திருந்ததால் அவர் தளர்வுற்று இருக்கின்றார். (3) அவர் தம் விரோதிகள் அவருக்கு எதிராகப் பொய்க் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்திருப்பதால், ஆனால் அவரால் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் தவறானவை என்று நிரூபிக்க முடியாதிருப்பதனால் அவர் உதவி இன்றி இருக்கின்றார். மனச் சோர்வு பற்றி இவர் எழுத்தாளரின் உணர்வு குறித்து ஒரு சில வசனங்களை நாம் வாசிப்போம்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 42:1-5

பின்வருவன போன்று ஊக்கமூட்டும் பாடல்கள்: “கர்த்தர் அரண் என் பெலமுமாமே” அல்லது “சோர்ந்து போகாதே மனமே சோர்ந்து போகாதே.” (கர்த்தர் பார்த்துக் கொள்வார்.)

ஜெபம்.

சிலர் தாங்கள் கவலையாக இருப்பதால்

ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

ஆராதனைக்கு வருகின்றவர்களில் ஒரு சிலர், சங்கீதம் 22ல் விவரிக்கப்

பட்டுள்ளபடி கவலையுடனும் மிகுந்த துக்கத்துடனும் உள்ளனர். இந்த மாபெரும் சங்கீதமானது இயேசுவின் சிலுவையை நம் சிந்தைக்குக் கொண்டு வர அழைக்கின்றது, ஆனால் இது சங்கீதக்காரர் தமது சலிப்புக் களைத் தேவனிடத்தில் ஊற்றுதல் என்பதையே தொடக்க/மூலக் கருத்தாக விவரிக்கின்றது. இந்த சங்கீதம் தேவனால் கைவிடப்பட்ட நிலையை உணருதலுடன் துவங்குகின்றது; இதன் எழுத்தாளர் சுகவீனத்தால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, தம் விரோதிகளால் அழுத்தப்படுகின்றார். இருப் பினும், இந்த சங்கீதத்தின் முடிவுப் பகுதியானது வெற்றியின் பாடலாக உள்ளது. எண்ணப்போக்கில் இப்படிப்பட்ட மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது எது? ஒருவேளை இந்த எழுத்தாளர், தேவனுடைய உண்மைத் தன்மையையும் அன்பையும் தமக்கு நினைவூட்டிய ஒரு செய்தியைக் கேள்வியுற்று இருக்கலாம். நமது ஆராதனை ஊழியங்கள் பரிவிரக்கத்தையும் ஊக்கமூட்டுதலையும் கொண்டு வந்து இவ்விதமாக மக்களை மேன்மையான மன அமைவுடன் அனுப்பக்கூடும் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 22:1, 6-8, 14, 15, 22.

பின்வருவன போன்று, நாம் கவலையில் இருக்கையில் தேவன்/இயேசு நமக்கு உதவுகின்றார் என்று கூறும் பாடல்கள்: “உடைந்த உங்கள் வாழ்க்கையை கிறிஸ்துவண்டை கொண்டு வாரீர்” அல்லது “இயேசு நம்மீது அக்கரை கொண்டவரா? ஆம் அக்கரை கொண்டவர்தான்” அல்லது “துன்பத்தால் தோய்ந்த ஓ இருதயமே.”

சிலர் தாங்கள் தனிமையாயிருப்பதால்

ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

ஆராதனைக்கு வருகின்றவர்களில் ஒரு சிலர் தனிமையாய் இருக்கின்றார்கள். ஒருமுறை தாவீது, “என் ஆத்துமாவை விசாரிப்பார் ஒருவரு மில்லை” (சங். 142:4) என்று எழுதினார். நமது தியானத்திற்காக நாம் சங்கீதம் 88ஐக் கண்ணோக்குவோம். இந்த சங்கீதமானது, சங்கீதம் 22ன் முதற் பகுதியில் சித்தரிக்கப்பட்டது போன்றதொரு சூழ்நிலைக்காக எழுதப் பட்டது; ஆயினும் இம்முறை, இந்த எழுத்தாளரை இவரது நண்பர்களும் குடும்பத்தவருமே கைவிட்டு விட்டார்கள். தனிமையாய் இருப்பதை விட மோசமாக உணரும் விஷயங்கள் ஒரு சிலவே உள்ளன! நமது ஆராதனை, நாம் தேவனுக்குள்ளும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளும் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்தின் நடைமுறை வெளிப்பாட்டை அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 88:1, 2, 8, 14-18.

பின்வருவன போன்று, நம்மீது ஒருவரும் அக்கறை கொண்டு பராமரிக்காதபோது தேவன்/இயேசு நமக்கு உதவுகின்றார் என்றுரைக்கும் பாடல்கள்: “இயேசு எந்தன் வாழ்வின் பெலனானார்” அல்லது “எந்தன் அன்புள்ள ஆண்டவர் இயேசுவை நான்.”

சிலர் கசப்புணர்வுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பதால் ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள்

கடைசியாகச் சிலர் கசப்புணர்வுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பவர்களாகக் கூட, ஒருவேளை தங்கள் இருதயங்களில் பழிவாங்கும் நினைவுகளுடன் கூட ஆராதனைக்கு வருகின்றார்கள். இந்தப்பாடக் கருத்தை பல சங்கீதங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன (இவைகள் “சாபமிடும் சங்கீதங்கள்” என்று வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன). இவ்வகையான சங்கீதத்திற்கு ஒரு உதாரணத்தை நாம் இவ்விடத்தில் ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்: சங்கீதம் 58. இதில் நீங்கள் “தேவனே, அவர்கள் வாயிலுள்ள பற்களைத் தகர்த்துப்போடும்” (வ. 6) என்பது போன்ற திகைப்பூட்டும் வார்த்தைகளைக் கவனிப்பீர்கள்! கடினமான இந்த சங்கீதத்தைப் பற்றிய நீண்ட கலந்துரையாடலுக்கு (இங்கு) காலம் போதாது, ஆனால் ஒரு விஷயம் கவனிக்கப்பட வேண்டும்: திருப்பித் தாக்குதல் என்பதற்கு இவற்றின் எழுத்தாளர்கள் பொறுப்பாவதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்கள் பழிவாங்குதலுக்குத் தேவனை அனுமதித்தார்கள். நாம் யாவருமே, “பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற செய்வேன்” என்று கூறிய (ரோமர் 12:19) ஒருவரின் கரங்களில் விஷயங்களை விட்டு விடக் கற்றுக் கொள்வது அவசியம். நமது ஆராதனை, தேவன் கட்டுப்படுத்துகிறார் என்பதை மறு உறுதிப்படுத்துபவைகளாய் இருக்க வேண்டும்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 58:3-6.

பின்வருவன போன்று, விஷயத்தைத் தேவனுடைய கரங்களில்

விட்டுவிடுங்கள் என்றுரைக்கும் பாடல்கள்: “கர்த்தர் மேல் பாரத்தை வைத்து விடு” அல்லது “அனாதி தேவன் உன் அடைக்கலமே.”

முடிவுரை

சிலர் ஆராதனைக்கு வருவது ஏன் என்பதற்கு நாம் ஒரு சில காரணங்களைக் கண்டோம்: நன்றி செலுத்த, மன்னிப்பை நாட, அவர்கள் ஊக்க மிழந்திருப்பதால், அவர்கள் கவலையாயிருப்பதால், அவர்கள் தனிமையாயிருப்பதால், அவர்கள் கசப்புணர்வுடன் போராடிக் கொண்டிருப்பதால். நமது ஆராதனைக்கு நாம் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் நாம் இவையாவற்றையும் நம் சிந்தையில் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியம். நமது ஆராதனையில் நாம் மேற்கொள்ளும் அணுகு முறையில், முனைவரை செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியம்.

இந்தச் சுருக்கமான ஆய்வானது, ஆராதனை பற்றி நாம் சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து எவ்வளவு கற்க முடியும் என்பது பற்றிய கருத்தை நமது மனதில் ஆழப்பதியச் செய்தது என்று நான் நம்புகின்றேன். ஆராதனை பற்றிக் கூறும் சங்கீதங்களில் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது சங்கீதம் 84 ஆகும். இதன் எழுத்தாளர் எருசலேமை விட்டு ஓடிப்போய், திரும்பி அங்கு வருவதற்கு ஏங்கியிருந்தார். இந்த சங்கீதத்தில் அவர் மூன்று கருத்துக்களை

வெளிப்படுத்தினார்: (1) தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் மீண்டும் இருக்க ஏங்குதல், (2) ஆராதனையிலிருந்து வருகின்ற மகிழ்வின் மீதான விருப்பம், (3) அப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்திலிருந்து வரக்கூடிய பெலத்தின்மீதான ஏக்கம். நாம் தேவனை நெருங்குகையில், நம்மிடம் இருக்க வேண்டிய எண்ணப்போக்கின் வகை என்ன என்பதுதான் சங்கீதங்களின் புத்தகத்தில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் பாடமாக உள்ளது. சங்கீதம் 84ல் இருந்து ஒரு சில வசனங்களை வாசியுங்கள். சங்கீதக்காரர் ஆராதிப்பதற்கு எவ்வளவு வைராக்கியமாக விருப்பினார் என்பதை ஜாக்கிரதையாகக் கவனியுங்கள்.

வேத வாசிப்பு: சங்கீதம் 84:2, 4, 9-12.

தியானத்தின் முடிவில், பின்வருவன போன்று தேவன் மற்றும் ஆராதனை மீதான பாடல்கள்: “இது வாரத்தின் முதல் நாள்” அல்லது “உம் பாதம் பணிந்தேன்.”

அழைப்பு.

நீங்கள் தேவனை ஆராதிக்க ஆயத்தமாயிருக்கின்றீர்களா? அவர் பார்வையில் உங்கள் வாழ்வு சரியானதாக இராதிருந்தால், நீங்கள் (தேவனை ஆராதிக்க) ஆயத்தமாயில்லை என்றே ஆகின்றது.

அழைப்புப் பாடல்.

முடிவுப் பாடல்.²

முடிவு ஜெபம்.

குறிப்புகள்

¹இந்த தியானமானது ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை வேளைக்கென்று வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை வேளையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றால், இதில் கர்த்தருடைய பந்தி உள்ளடங்கும்படி இது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ²இந்த தியானம் பயன்படுத்தப்பட்ட உள்ளூர் சபையில், கர்த்தருடைய பந்தியில் பங்கேற்காது இருந்தவர்கள் இந்தப் பாடலின்போது குறிப்பிட்ட ஒரு அறைக்குள் சென்று அங்கு கர்த்தருடைய பந்தியைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.